

Erhverv
Ref. MICBJ
Den 26. april 2016

Høringsnotat vedr. ny risikobekendtgørelse

Udkastet til den nye risikobekendtgørelse blev sendt i høring den 27. marts 2015 med frist til den 4. maj 2015. Bekendtgørelsen gennemfører det nye Seveso III-direktiv og indfører nye regler om terrorsikring af store risikovirksomheder.

Udkastet blev sendt til en bred kreds af myndigheder, interessenter og organisationer. Miljøstyrelsen har modtaget i alt 28 høringssvar, hvoraf 11 myndigheder og organisationer oplyser, at de ikke har bemærkninger. Miljøstyrelsen takker for de mange høringssvar med kommentarer og konkrete forslag.

Bekendtgørelsen skulle oprindeligt være trådt i kraft den 1. juni 2015, som var Seveso III-direktivets gennemførelsesfrist. Efter høringen blev bekendtgørelsen imidlertid forsinket bl.a. på grund af udskrivelsen af valg til Folketinget i maj 2015 og visse ressortomlægninger mellem ministerier af betydning for bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. maj 2016.

Forsinkelsen af bekendtgørelsen har fortrinsvist fået betydning for ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelserne.

Overførslen af ressortansvar for planloven til Erhvervs- og Vækstministeriet fra det tidligere Miljøministerium har medført, at visse bestemmelser i høringssudkastet om planlægning er udskilt fra risikobekendtgørelsen med henblik på at udstede dem i en ny bekendtgørelse om planlægning omkring risikovirksomheder.

Sammenfatning

Overordnet viser høringssvarene forståelse for behovet for at gennemføre det nye Seveso III-direktiv og for nye danske regler i risikobekendtgørelsen om terrorsikring, der udmønter en anbefaling fra regeringens terrorudvalg. Flere erhvervsorganisationer udtrykker utilfredshed med, at udkastet viderefører de gældende danske regler, der blev indført som en skærpelse af risikobekendtgørelsen efter fyrværkeriulykken i Seest i 2004 og fremhæver, at der bl.a. af hensyn til konkurrenceevnen er behov for en direktivnær gennemførelse af direktivet. Høringssvarene fra kommunale interessenter og andre myndigheder vedrører hovedsageligt den konkrete udformning af regler om arbejdsgange i risikosagsbehandlingen. Både erhvervets og myndighedernes svar indeholder konstruktive forslag til tekstforbedringer eller opklarende spørgsmål af relativt konkret teknisk karakter.

Høringssvarene har givet anledning til en række ændringer i bekendtgørelsen, herunder:

- *Krav om egentligt sikkerhedsledelsessystem for kolonne 2-virksomheder tages ud af bekendtgørelsen*

- *Forebyggelsesplanen integreres som bilag i sikkerhedsdokumentationen og skal indsendes til myndighederne på lige fod med denne*
- *Tydligere overgangsbestemmelser, bl.a. om den ekstraordinære ajourføring i 2016 i forhold til de regelmæssige ajourføringer, som virksomheder allerede er underlagt, og om verserende sager*
- *Oplysningskrav i anmeldelsen er gjort mere direktivnær*
- *Tilsynsmyndighed skal ikke give anbefalinger om forebyggende foranstaltninger efter større uheld*
- *Risikovirksomheder skal ikke både underrette miljømyndighed og kommune ved ændringer*

Følgende høringsparter har haft bemærkninger til udkastet: Dansk Industri (DI), Landbrug & Fødevarer (L&F), De Maritime Organisationer (MAR), Energi – og Olieforum (EOF), Bryggeriforeningen (BRYG), Kommunernes Landsforening og KTC – Kommunalteknisk Chefforening (KL), Københavns kommune (KBH), Assens kommune (Assens), Aalborg kommune (Aalborg), Esbjerg kommune (Esbjerg), Foreningen af Kommunale Beredskabschefer (FKB), Brancheforeningen Kemi & Life Science (KEMI), Cowi (COWI), Novo Nordisk (NOVO) og DONG Energy.

Svarene har især berørt følgende emner:

1. Generelle bemærkninger
2. Danske særregler
 - 2.1. Videreførte særregler fra den gældende risikobekendtgørelse
 - 2.2. Nye regler om terrorsikring af de store risikovirksomheder
3. Generelt om krav til virksomheder
 - 3.1. Sikkerhedsdokumentation, oplysninger fra virksomhederne
 - 3.2. Væsentlige ændringer og ajourføringer
4. Myndighedernes opgaver og samarbejde
 - 4.1. Risikomyndighedernes sagsbehandling
 - 4.2. Myndigheder og sager efter beredskabsloven
 - 4.3. Arbejdstilsynets risikobekendtgørelse og interne beredskabsplaner
 - 4.4. Større uheld
 - 4.5. Formater for indsendelse af oplysninger
5. Planlægning
6. Information til offentligheden
7. Dominoeffekt
8. Tilsyn
9. Overgangsregler
10. Økonomi (L&F)

I det følgende gennemgås høringssvarene og Miljøstyrelsens bemærkninger til disse.

1. Generelle bemærkninger

DI, **L&F**, og **KEMI** erklærer sig enig i, at virksomheder, som håndterer farlige stoffer, og som udgør en risiko for større uheld, er underlagt særlig regulering, der dog ikke bør gå videre end EU's regulering. **DI** fremhæver behovet for et højt beskyttelsesniveau. Også **BRYG** giver udtryk for ønsket om direktivnær gennemførelse, men støtter formen, dvs. at der udstedes en ny bekendtgørelse. **EOF** kan overordnet støtte udkastet. **KL** finder overordnet set udkastet velstruktureret og finder det meget

positivt, at der er fokus på bekendtgørelsens anvendelighed med klarere definitioner og beskrivelse af ansvarsområder, hvilket vil lette dialogen med virksomhederne. **Assens** finder bekendtgørelsen svært læselig og opfordrer til forbedringer.

FKB henviser til definitionen af ”større uheld”, og det forhold, at krav til virksomheden i en række bestemmelser alene knytter sig til forebyggelse af ”større uheld”. Der udtrykkes bekymring over, om virksomhederne ikke længere skal forholde sig til mindre uheld, hvor mennesker ikke nødvendigvis er i alvorlig fare. **KL** foreslår en tilføjelse til definitionen af større uheld og bemærker, at der ikke er et acceptkriterium for miljøfare. **KL** ønsker indført en definition af mindre uheld med det formål, at virksomheder også skulle forholde sig til det.

En række høringsparter giver, ud over hvad der er gengivet i det følgende, anbefalinger til vejledning, konkrete tekniske eller sproglige kommentarer og rettelser.

Miljøstyrelsens kommentarer: De generelle bemærkninger tages til efterretning. I den nye risikobekendtgørelse er der medtaget mange flere definitioner, som for størstedelens vedkommende stammer fra Sevesodirektivet. I disse tilfælde har styrelsen typisk valgt at bruge direktivets ordlyd. Hvor definitionerne ikke slår til, er det hensigten at supplere med vejledning, som vil blive søgt koordineret mellem myndighederne. Med hensyn til reguleringen af mindre uheld er der ikke slækket på kravene i forhold til den gældende risikobekendtgørelse. Det er klart, at bekendtgørelsens ligesom direktivets hovedformål er kontrol med risikoen for større uheld, men også de mindre uheld skal, hvor det er relevant, adresseres af virksomhederne i deres sikkerhedsdokumentation, jf. bilag 3 og 4, pkt. IV C.

2. Nationale regler

2.1. Videreførte nationale regler fra den gældende risikobekendtgørelse

DI og **KEMI** ønsker den danske særregel relateret til transport og særreglen vedrørende ammoniak- og chloranlæg ophævet og peger for begge områders vedkommende på, at der i forvejen er anden regulering både fra EU og internationalt. **DI** nævner desuden administrative problemer for havne-, transport- og logistikvirksomheder. **L&F** bemærker, at risikobekendtgørelsen udgør en massiv overimplementering af Seveso-direktivet af krav til blandt andet fødevarevirksomheder med små ammoniak anlæg på grund af den danske bekendtgørelses lavere tærskelværdi og opfordrer til at ophæve særregler. **L&F** nævner også, at der er tale om dobbeltregulering, da virksomhedernes ammoniak anlæg i forvejen er omfattede af andre regler, bl.a. EU-regulering om trykbærende udstyr. **L&F** opfordrer til at sikre, at den nye bekendtgørelse ikke fører til yderligere overimplementering, og at flere virksomheder ikke omfattes af reglerne ligesom alle virksomheder, som ikke er omfattet af direktivet, bør undtages fra alle nye direktivkrav. **MAR** opfordrer særligt til at ophæve særreglen relateret til transport og henviser blandt andet til Produktivitetskommissionens anbefaling fra 2013 og en række praktiske, administrative og økonomiske problemer for de omfattede virksomheder. **NOVO** savner begrundelse for, hvorfor udkastet indeholder krav om et sikkerhedsdokument for kolonne 2-virksomheder, når dette ikke kræves i direktivet.

Miljøstyrelsens kommentarer: Den ny risikobekendtgørelse viderefører de allerede gældende regler med hensyn til visse aktiviteter/arealer knyttet til transport og for små ammoniak- og chloranlæg i nærheden af beboelse el.lign. Bekendtgørelsen viderefører ligeledes kravet om sikkerhedsdokument for kolonne 2-virksomheder. Reglerne blev indført efter fyrværkeriulykken i Seest i 2004 på baggrund af anbefalinger fra et sagkyndigt udvalg af hensyn til sikkerheden, og der foreligger pt ikke et nyt vidensgrundlag efter Seest-udredningen.

Miljøstyrelsen har i samarbejde med branchen iværksat en undersøgelse, som skal munde ud i et praktisk værktøj til brug for bedre kommunikation mellem transportreglerne og risikobekendtgørelsen. Dette er sammen med andre tiltag som f.eks. mere rummelige godkendelser baseret på virksomhedernes erfaringer med risikoaktiviteter og forventes at afhjælpe praktiske byrder for virksomhederne.

Ligeledes i samarbejde med branchen har Miljøstyrelsen udviklet en ny model for godkendelse af de små ammoniak anlæg. Efter modellen baseres risikokrav i mindre grad på beregninger og i højere grad på europæiske sikkerhedsstandarder, kombineret med skærpede procedurer og øget kontrol. Modellen er udviklet som en del af et lovet "servicetjek" af bekendtgørelsen med henblik på at afhjælpe byrder for virksomhederne som følge af reglen. Miljøstyrelsen finder ikke, at ammoniak/chlor-reglen er udtryk for dobbeltregulering i forhold til direktivet om trykbærende udstyr, som alene vedrører trykrisici, og som varetager et andet beskyttelsesformål.

2.2. Nye regler om terrorsikring af de store risikovirksomheder

DI og KEMI hilser de nye regler i § 11 i bekendtgørelsen om sårbarhedsvurdering og sikringsplan velkommen og finder, at bestemmelserne giver god mening og er forståelige. De har fuld tillid til, at politiet er vurderende myndighed og vil administrere bestemmelsen på en balanceret måde. **L&F** anfører, at reglerne i § 11 er en overimplementering, som vil få negative konsekvenser for virksomhederne. Hvis § 11 fastholdes, ønsker L&F, at der indføres en væsentlighedsvurdering i bestemmelsen, som indeholder kriterier for, hvornår politiet kan stille krav om udarbejdelse af en sikringsplan/sikringsansvarlig. **L&F** ønsker endvidere at se en opgørelse over økonomiske og administrative konsekvenser. **BRYG** finder den valgte model i § 11 for at være omfattende, og at kravene til sårbarhedsvurderingen er meget righoldige. **BRYG** foreslår en model, hvor politiet udarbejder en risikovurdering ud fra sit kendskab til virksomheden, bl.a. på baggrund af virksomhedens beredskabsplan. **NOVO** har anført, at der bør tilføjes noget om sikring af oplysningerne i § 11.

Miljøstyrelsen har forelagt bemærkningerne for Rigspolitiet, som oplyser følgende:

"Rigspolitiet skal hertil bemærke, at bestemmelsen i § 11 er en udmøntning af anbefaling 42 o i tillægsrapport af 10. januar 2011 til regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse fra 2005, som opstiller en række anbefalinger for kolonne 3-virksomheders sikring mod forsætlige skadevoldende handlinger. Reglerne om sikring mod forsætlige skadevoldende handlinger hviler således ikke på forpligtelser efter Seveso III-direktivet.

Den valgte model i § 11, hvorefter kolonne 3-virksomhederne skal udarbejde en sårbarhedsvurdering og – alene hvis politiet stiller krav herom – en sikringsplan og udpege en sikringsansvarlig, er en mindre byrdefuld model for kolonne 3-virksomhederne end den, der var lagt op til i anbefaling 42 o. Den valgte model er konstrueret ud fra et ønske om at belaste de berørte virksomheder mindst muligt, men samtidig iagttage de hensyn, der ligger bag anbefaling 42 o.

Efter modellen i § 11 skal virksomheden levere en række oplysninger i sårbarhedsvurderingen til brug for politiets vurdering af, om der er behov for yderligere sikring af virksomheden, således at der skal stilles krav om en sikringsplan og sikringsansvarlig. En del af de oplysninger i sårbarhedsvurderingen, som er oplyst i bilag 6, fremgår ikke andetsteds, herunder i den eksterne beredskabsplan. Det er derfor nødvendigt, at virksomheden udarbejder et selvstændigt dokument

med de oplysninger, der er nødvendige for politiets vurdering. Der vil endvidere blive udarbejdet en vejledning til virksomhederne om, hvordan de udarbejder en sårbarhedsvurdering og en sikringsplan.

Hvorvidt det er nødvendigt, at kolonne 3-virksomheden udarbejder en sikringsplan og udpeger en sikringsansvarlig, vil bero på en helt konkret vurdering baseret på virksomhedens sårbarhedsvurdering. Der vil derfor ikke kunne opstilles faste kriterier for, hvornår politiet skal stille krav om udarbejdelse af en sikringsplan og udpegnings af en sikringsansvarlig.

Spørgsmålet om sikring af oplysningerne i sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner har været adresseret i forbindelse med udkastets udarbejdelse. En generel hemmeligholdelse af oplysningerne (tavshedspålæg) vil dog ikke kunne medtages i risikobekendtgørelsen uden udtrykkelig hjemmel hertil – hverken i forhold til myndigheder eller virksomheder. Eventuelle sager om aktindsigt vil skulle behandles efter de sædvanlige regler om aktindsigt og mulighederne her for at undtage oplysninger fra aktindsigt. Spørgsmålet om sikker behandling af oplysninger vil blive adresseret i den kommende vejledning.

Miljøstyrelsen og Rigs politiet vurderer, at de økonomiske og administrative konsekvenser for kolonne 3-virksomhederne samlet set vil være begrænsede, idet kun nogle af kolonne 3-virksomhederne vil skulle udarbejde en sikringsplan og udpege en sikringsansvarlig. Rigs politiet har blandt andet vurderet, at det forventes, at mindre end halvdelen af kolonne 3-virksomheder vil skulle udarbejde en sikringsplan.”

3. Generelt om krav til virksomheder

3.1. Sikkerhedsdokumentation, oplysninger fra virksomhederne

DI, L&F, BRYG og NOVO nævner, at det ikke fremgår eksplicit af den nuværende bekendtgørelse eller af hverken Seveso II- eller Seveso III-direktivet, at alle virksomheder skal have et sikkerhedsledelsessystem.

DI, EOF og KEMI finder det problematisk, at der ikke er en tydeligere forskel på kravene til kolonne 2- og kolonne 3-virksomheder og peger i den forbindelse særligt på bilag 3 i høringsudkastet, hvor det fremgår, at sikkerhedsdokumentet skal påvise et højt beskyttelsesniveau og sætningerne i samme bilag: ”Nogle kolonne 2-virksomheder adskiller sig dog ikke meget fra kolonne 3-virksomheder med hensyn til mængden af farlige stoffer. I disse tilfælde skal sikkerhedsdokumentet i vidt omfang have samme indhold som en sikkerhedsrapport for kolonne 3-virksomheder”. **BRYG** peger på, at kravene i bilag 3 til kolonne 2-virksomheder og i bilag 2 burde reduceres til det, der kræves efter direktivet. **DI** nævner, at det er en ekstra byrde, at bilag 2 kræver oplysning om CLP-klassificering.

Aalborg, Esbjerg og NOVO efterlyser mere vejledning om, hvad forebyggelsesplanen skal indeholde. **KL og Esbjerg** ønsker en definition af forebyggelsesplan. **Aalborg og NOVO** ønsker forebyggelsesplanen mere integreret i sikkerhedsdokumentation, og at den skal medsendes til myndighederne.

L&F nævner, at kravet om integreret sikkerhed i bilag 3 er for byrdefuldt for kolonne 2-virksomheder. **L&F** nævner også, at virksomhederne ikke har adgang til de oplysninger om deres omgivelser, som de skal give efter bilag 3, afsnit II, og at det af direktivets krav til anmeldelse fremgår, at oplysninger om nabovirksomheder mv. kun skal gives, hvis sådanne findes. Opfordrer til direktivnær gennemførelse. **KL** ønsker at udvide krav i bilag 3 til ikke teknisk resume for kolonne 2-virksomheder, så det også omfatter generelle oplysninger om risikoen for større uheld og om mulige følger for menneskers sundhed og miljøet. Det vil være hensigtsmæssigt med henblik på at imødekomme aktindsigtsbegæring, hvor sådanne oplysninger mindst skal udleveres, jf. § 16, stk. 3.

Esbjerg ønsker krav i bilag 3 og 4 punkt IV C om, at virksomheder skal undersøge i EU-registre, hvad de kan lære af andre erfaringer med uheld.

Miljøstyrelsens kommentarer: Miljøstyrelsen er enig i, at der ikke er et udtrykkeligt krav i direktivet om, at forebyggelsesplanen skal gennemføres ved et egentligt sikkerhedsledelsessystem også for kolonne 2-virksomheder. Efter direktivet kan forebyggelsesplanen gennemføres "ved hjælp af andre hensigtsmæssige midler, strukturer og ledelsessystemer". Miljøstyrelsen har efter høringen ændret både i § 7 og i bilag 3 til en mere direktivnær formulering.

Den citerede sætning fra høringsudkastets bilag 3 om at nogle kolonne 2-virksomheder ikke adskiller sig meget fra kolonne 3-virksomheder er en formulering, der findes i den gældende bekendtgørelse. Sætningen er ikke i strid med EU-retten, og indholdet afspejler et niveau for sikkerhedsdokumentets detaljeringsgrad, som er realistisk i nogle tilfælde på baggrund af Seest-udvalgets anbefalinger. Miljøstyrelsen finder dog, at sætningen bør udgå af bilag 3, da den har karakter af vejledning, som passende kan adresseres uden for bekendtgørelsen. Miljøstyrelsen har efter høringen slettet sætningen.

Med hensyn til spørgsmålet om beskyttelsesniveau henvises til direktivets artikel 8, stk. 1, hvor det fremgår, at forebyggelsesplanen skal være udformet på en måde, som sikrer et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet.

Seveso III-direktivet indeholder ikke en definition af forebyggelsesplan, men planen har fået en noget mere detaljeret omtale i direktivets artikel 8 i forhold til det tidligere direktiv. Det fremgår af bestemmelsen, at der (fortsat) umiddelbart er tale om en ret overordnet beskrivelse af virksomhedens politik og mål mv. Den mere detaljerede gennemgang af konkrete foranstaltninger vil herefter fremgå af sikkerhedsrapporten og i Danmark også sikkerhedsdokumentet. I risikobekendtgørelsen er der stræbt efter en meget direktivnær gennemførelse af forebyggelsesplanens indhold. Miljøstyrelsen vurderer, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at indføre en dansk definition, men kommende vejledning vil supplere bekendtgørelsesteksten. Miljøstyrelsen er enig i, at forebyggelsesplanen, på samme måde, som ledelsessystemerne er det i Danmark, i højere grad bør integreres i og være en del af sikkerhedsdokumentationen.

Miljøstyrelsen har derfor efter høringen ændret bilag 3 og 4 samt tydeliggjort forebyggelsesplanens rolle i forhold til henholdsvis sikkerhedsdokumentet og sikkerhedsrapporten og indsat en bestemmelse om, at planen skal vedlægges som bilag og dermed sendes med til myndighederne sammen med resten af dokumentationen. Miljøstyrelsen har ligeledes efter høringen tilrettet kravene til anmeldelse i bilag 2, så de nu er mere direktivnære. Der vil ikke som i høringsudkastet være krav om angivelse af fareklassificeringer af de farlige stoffer, og oplysningskravene vedr. virksomhedens omgivelser gengives som i direktivet, herunder at oplysninger om andre nærliggende virksomheder, som kan øge risikoen, kun skal med i anmeldelsen, hvis oplysningerne er tilgængelige. Det fremgår også af bilag 3, afsnit II. I øvrigt har myndighederne pligt efter § 14 til at videregive visse oplysninger til risikovirksomheder om andre risikovirksomheder, hvis der er risiko for dominoeffekt.

Kravet om integreret sikkerhed i bilag 3, som gælder for kolonne 2-virksomheder, er videreført fra den gældende bekendtgørelse. Dokumentet er udtryk for den øgede grad af sikkerhed, som et sagkyndigt udvalg anbefalede for kolonne 2-virksomheder på baggrund af Seest-ulykken. Det fremgår af bilaget, at selve sikkerhedsdokumentets omfang bør stå i rimeligt forhold til de risici, som virksomheden giver anledning til.

Kravene i bilag 3 om oplysninger i form af et ikke teknisk resume er først og fremmest rettet mod at tilvejebringe de oplysninger, som er listet i bilag 8, og som skal offentliggøres digitalt, jf. § 16, stk. 1. For kolonne 2-virksomheder er der ikke krav om at offentliggøre generelle oplysninger om risikoen for større uheld og om mulige følger for menneskers sundhed og miljøet digitalt, så disse oplysninger er ikke med i formatet for teknisk resume for kolonne 2-virksomheder. Ikke-teknisk resume kan ikke erstatte den konkrete individuelle vurdering, der skal foretages af myndigheden, når der anmodes om aktindsigt. Det følger af direktivet, at hvis myndigheden vurderer, at visse oplysninger skal undtages fra aktindsigt, så skal virksomheden sende et ændret udgave af sikkerhedsdokumentationen til myndigheden. Efter høringen har Miljøstyrelsen indsat en bestemmelse om dette i § 10, stk. 1. Virksomhederne vil ofte have en interesse i at samarbejde med myndighederne i sager, der omhandler deres fortrolige oplysninger.

Oplysningskravene i bilag 3 og 4 IV C gengiver EU-regler. I den konkrete myndighedsbehandling må man vurdere, om virksomheden har gjort tilstrækkeligt for at opfylde oplysningskravene. I vejledning vil risikomyndighederne kunne angive det forventede niveau for indsatsen.

3.2. Væsentlige ændringer og ajourføringer

DI, L&F, KEMI, Aalborg og EOF savner tydeliggørelse af § 8 og § 9, herunder af ”væsentlig ændring”, ”ændring”, ”øget risiko” og ”væsentlige følger”, som hver for sig udløser forskellige pligter for virksomhederne.

DI og EOF gør opmærksom på, at en virksomhed ikke bør have pligt til at meddele ændringer både til Miljøstyrelsen og til kommunalbestyrelsen, således som det fremgår af høringsudkastets § 9, stk. 3.

COWI peger på et muligt behov for præcisering i bekendtgørelsens § 10 om, hvorvidt en virksomhed kan undlade at indsende sikkerhedsdokument eller sikkerhedsrapport indenfor efter den almindelige 5 års ajourføringskadence, hvis der ikke er behov for ajourføring, eller hvis der i mellemtiden er sket ajourføring som følge af ændringer.

Miljøstyrelsens kommentarer: Det er ikke alle ændringer, der udløser krav om fornyet godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven, men kun de ændringer, der kan øge risikoen. I forhold til § 8, der bl.a. omhandler godkendelsespligten, er sådanne ændringer derfor i lighed med den gældende bekendtgørelse defineret som væsentlige. I høringsudkastet er der sket en ajourføring af definitionen, som nu ikke længere taler om, at ændringerne skal have betydning i ”væsentlig grad” for risikoen. Det er ikke hensigten hermed at skærpe reglen, men at bringe den i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens regler om, hvad der udløser krav om miljøgodkendelse. Det er desuden uhensigtsmæssigt som i den gældende ordlyd at bruge ordet ”væsentligt” til at definere en ”væsentlig ændring”. Direktivet stiller krav til virksomhederne om underretning, evt. ajourføring mv. også ved ændringer, der ikke nødvendigvis påvirker risikoen i opadgående retning. Det kan f.eks. være ændringer, der betyder skift fra kolonne 3- til kolonne 2-status. Disse regler gennemføres i § 9. Direktivet omtaler, at ændringen skal kunne have ”væsentlige følger for risikoen for større uheld”, men det kan således også være i nedadgående retning. Formidlingsmæssigt er denne ordlyd uhensigtsmæssig, hvilket høringssvarene også indikerer, og gør bestemmelsen let at forveksle med væsentlige ændringer i § 8. Miljøstyrelsen har derfor efter høringen ændret bestemmelsens ordlyd til ”der vil kunne indvirke på risikoen for større uheld”, som er den ordlyd, der bruges i den gældende bekendtgørelses tilsvarende bestemmelse. Det er ikke hensigten hermed at skærpe reglen i forhold direktivets krav, hvilket også vil fremgå af kommende vejledning.

Miljøstyrelsen er enig i, at en virksomhed ikke bør have pligt til at meddele ændringer både til Miljøstyrelsen og til kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen er udgået.

Bekendtgørelsen – og Sevesodirektivet – skelner mellem gennemgang og ajourføring af risikoplysningerne, hvor det sidste kun er aktuelt ”om nødvendigt”. Efter høringen er der indsat en bestemmelse i § 10, hvorefter virksomheden skal give miljømyndigheden meddelelse om, hvis gennemgangen ikke har givet anledning til ajourføring. Myndighederne må - på baggrund af deres viden om virksomheden bl.a. fra deres tilsyn - konkret vurdere deres behov for oplysninger. Spørgsmålene er efter Miljøstyrelsens opfattelse egnede til at blive uddybet i en vejledning.

4. Myndighedernes opgaver og samarbejde

4.1. Risikomyndighedernes sagsbehandling

Aalborg ønsker tydeliggjort i § 13, at myndighederne bør holde hinanden gensidigt orienteret om sagskridt. Kommunen ønsker præciseret, at virksomheden ikke må handle, før alle myndigheder har truffet afgørelser.

KBH efterlyser, at myndighederne har fælles grænseværdier og vurderingsmetoder for at fremme sagsbehandlingen.

DI, EOF og COWI henviser til bestemmelsen i § 13, stk. 5 om, at myndighederne skal træffe afgørelser inden for en rimelig frist efter at have modtaget oplysningerne fra virksomhederne. De finder, at der bør indsættes en mere forpligtende bestemmelse for myndighederne. **KL** ser gerne vejledning mht. beregningsforudsætninger og kriterier for accept af sikkerhedsdokumentation. **KL** spørger, hvorfor frister for gennemgang og evt. ajourføring af risikodokumenterne ikke skal regnes fra datoen for myndighedernes afgørelser.

Miljøstyrelsens kommentarer: Det fremgår allerede af bekendtgørelsen, at administrationen af reglerne varetages i et samarbejde mellem myndighederne, som koordineres af miljømyndigheden. Andre retningslinjer følger af god sagsbehandlingsskik. Virksomhederne må forventes tidligt i processen at få indblik i, hvilke myndigheder der agerer i forhold til deres virksomhed, og den koordinerende myndighed vil orientere, når den videresender oplysninger til de øvrige myndigheder. Miljøstyrelsen vil være opmærksom på behovet for vejledning om dette.

Risikobekendtgørelsen hviler på et sektoransvarsprincip, og der er ikke hjemmel til i bekendtgørelsen at regulere det indholdsmæssige med hensyn til myndighedernes faglige vurderinger. Bekendtgørelsen giver rammerne for koordinering, hvor det er sagligt begrundet, og risikomyndighederne har også på centralt plan mulighed for at drøfte vurderingsmetoder mv. bl.a. i regi af koordinationsudvalget for risikomyndigheder. Miljøstyrelsen vil gerne medvirke til denne drøftelse.

Udtrykket ”rimelig frist” er det udtryk, der bruges i direktivet. I Danmark skal dette fortolkes i lyset af de almindelige forvaltningsretlige krav til sagsbehandlingen. Området er præget af relativt uens og komplicerede sager med flere myndigheder og afgørelser på forskelligt lovgrundlag. Dette vanskeliggør præcise og forpligtende krav om sagsbehandlingstider i bekendtgørelsen. Miljøstyrelsen har noteret sig bemærkningerne om sagsbehandlingstid, herunder KL’s bemærkning om behov for vejledning, og vil gerne drøfte mulighederne for at nedbringe sagsbehandlingstiden i risikosager, bl.a. i regi af koordinationsudvalget for risikovirksomheder.

Bekendtgørelsen angiver i § 10, at frister for gennemgang og evt. ajourføring af risikodokumenterne skal regnes fra datoen for virksomhedens seneste fremsendelse af dokumentet eller meddelelsen, som har ligget til grund for risikomyndighedernes afgørelse. Dette er for at undgå uhensigtsmæssigheder, hvis risikomyndighederne træffer afgørelserne tidsmæssigt forskudt af hinanden, eller hvis afgørelserne bliver forsinkede. Reglen vil være et emne for kommende vejledning.

4.2. Myndigheder og sager efter beredskabsloven

KL nævner, at det på baggrund af den forestående strukturreform af redningsberedskabet bør overvejes, om det tværkommunale beredskab med fordel blev betegnet selvstændigt på lige fod med de øvrige myndigheder. Eller om det er relevant at opdele "kommunalbestyrelsen" i 2 funktioner (miljømyndigheden og beredskabet).

DI og **KEMI** nævner, at det er uklart i § 6, hvornår Beredskabsstyrelsen fastsætter vilkår for kommunalbestyrelsens godkendelse for kolonne 3 virksomheder.

Miljøstyrelsen har forelagt bemærkningerne for Beredskabsstyrelsen, som oplyser følgende: "Beredskabsstyrelsen finder ikke, at der er behov for at ændre bestemmelsen. Tværkommunale beredskaber (samordnet redningsberedskab) kan agere på kommunalbestyrelsens vegne, hvis kommunalbestyrelsen, jf. beredskabslovens § 10, har henlagt opgaver til den fælles beredskabskommission, der efter §§ 34-37 i beredskabsloven er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Beredskabsstyrelsen finder ikke, at der skal ske en opdeling af "kommunalbestyrelsen" i to funktioner, miljømyndigheder og beredskabet i § 4. Ved henlæggelse af kompetence til kommunerne er praksis at henvise til kommunernes øverste myndighed "kommunalbestyrelsen". Kommunalbestyrelsen kan overlade opgaverne til administrationen, og det er et internt kommunalt anliggende til, hvilke forvaltninger opgaver fordeles."

Beredskabsstyrelsen skal ikke altid fastsætte vilkår for kommunalbestyrelsens godkendelse for kolonne 3-virksomheder. Beredskabsstyrelsen vil i en relevant vejledning til bekendtgørelsen uddybe, i hvilke tilfælde Beredskabsstyrelsen fastsætter vilkår og komme med et eksempel herpå."

4.3. Arbejdstilsynets risikobekendtgørelse og interne beredskabsplaner

NOVO foreslår, at kravet om intern beredskabsplan for kolonne 2-virksomheder indarbejdes i Miljøministeriets risikobekendtgørelse.

Aalborg henviser til § 8, stk. 2, pkt. 1, og ønsker krav om, at høringen af ansatte og 3. mands ansatte kan dokumenteres helst på skrift.

Miljøstyrelsen har forelagt spørgsmålet for Arbejdstilsynet, som oplyser følgende: "Arbejdstilsynet regulerer risikovirksomheders pligter til at træffe foranstaltninger i forhold til arbejdsmiljøbeskyttelsen. Arbejdstilsynets bekendtgørelse er en videreførelse af de eksisterende arbejdsmiljøregler og det gældende niveau for arbejdstagerbeskyttelse. Det er i forbindelse med revisionen af Arbejdstilsynets bekendtgørelse tydeliggjort, at intern beredskabsplan for kolonne 2-virksomheder skal fremsendes til Arbejdstilsynet.

Arbejdstilsynet vil arbejde for, at sagsgangen bliver enkel for virksomhederne.

Det fremgår af Arbejdstilsynets bekendtgørelse om kontrol med arbejdsmiljøet ved risiko for større uheld med farlige stoffer, der supplerer Miljøstyrelsens risikobekendtgørelse for så vidt angår arbejdsmiljøbeskyttelsen, at det skal dokumenteres, at arbejdsmiljøorganisationen eller de ansatte har været inddraget i udarbejdelsen af sikkerhedsdokument, sikkerhedsrapport og intern beredskabsplan.

For så vidt angår ansatte, der arbejder på en fremmed virksomheds område, gælder det ifølge Arbejdsmiljølovens § 29, stk. 2, at de skal rette sig efter de regler om sikkerhed og sundhed, der gælder for denne virksomhed, foruden efter de regler, der gælder for det arbejde, de skal udføre.”

4.4. Større uheld

Assens Kommune nævner i forhold til § 18 om myndighedernes opgaver ved større uheld, at godkendende myndighed ikke bør afgive anbefalinger om fremtidige forebyggende foranstaltninger.

Miljøstyrelsens kommentarer: Miljøstyrelsen har efter høringen taget denne del af bestemmelsen ud af bekendtgørelsen.

4.5. Formater for indsendelse mv. af oplysninger

Aalborg ønsker § 26 om retningslinjer for virksomhedernes indsendelse af oplysninger slettet. Kommunen udtrykker skepsis over for vanskeligt tilgængelige digitale løsninger. Også i forhold til § 27 om indberetningsformater for kommunerne opfordrer **Aalborg** til, at de påkrævede formater er enkle og let tilgængelige.

Assens Kommune ønsker præcisering i § 26 med hensyn til, hvem der har ansvaret for at fremsende ansøgning om godkendelse efter beredskabsloven korrekt til kommunen.

Miljøstyrelsens kommentarer: Pligten efter § 26 gælder kun, når indsendelsen også omfatter en ansøgning om miljøgodkendelse. Det følger af § 8, at ansøgningen om miljøgodkendelse skal sendes samtidig med sikkerhedsdokumentationen. I disse tilfælde er det hensigtsmæssigt at bruge den samme løsning, således at virksomhederne kan vedlægge deres risikodokumenter, når de indgiver miljøansøgningen. Der forventes ikke at blive tale om indtastning af sikkerhedsdokumentation i skemaer mv., men om at denne kan vedhæftes i det format, de nu er skrevet i. Virksomheden har på samme måde som i dag ansvaret for at sende ansøgning efter beredskabsloven til kommunen efter de retningslinjer, som kommunen anviser. Kommunen skal ligesom efter gældende regler videresende til de øvrige risikomyndigheder, hvis den selv er miljømyndighed, ellers skal den videresende til Miljøstyrelsen. Der vil ikke være krav om anvendelse af bestemte digitale formater, når miljømyndigheden videresender til de øvrige myndigheder.

5. Planlægning

KL, L&F, KBH og **Aalborg** har udtrykt ønske om at styrke samspillet mellem – og eventuelt sammenskrive – reglerne i cirkulære 37 og § 5 i udkastet til risikobekendtgørelsen om planlægningen for og omkring risikovirksomheder.

Aalborg nævner endvidere, at der bør fastlægges krav til den dokumentation, der skal foreligge til at varetage de planlægningsmæssige interesser. Det kan eksempelvis være krav om, at planmyndighederne skal udarbejde et kortmateriale, der viser konsekvens- og planlægningszone.

KBH nævner, at de gensidige høringsbestemmelser mellem planmyndighed og risikomyndigheder fra den gældende bekendtgørelse mangler i høringsudkastet, hvorved en nødvendig kobling mellem myndighederne forsvinder.

Miljøstyrelsens kommentarer: Efter høringen er ressortansvaret for planloven overført til Erhvervs- og Vækstministeriet fra det tidligere Miljøministerium. Overførslen har medført, at visse bestemmelser i høringsudkastet om planlægning er udskilt fra risikobekendtgørelsen, som udstedes i en ny bekendtgørelse om planlægning omkring risikovirksomheder. Erhvervsstyrelsen er opmærksom på de indkomne bemærkninger.

Miljøstyrelsen vil drøfte hensigtsmæssig inddragelse af de planlægningsmæssige interesser med de centrale myndigheder på risikoområdet, bl.a. i regi af koordinationsudvalget for risikovirksomheder, herunder i forhold til, hvilke risikoberegninger, der er nødvendige. Virksomhedernes sikkerhedsdokumentation indeholder krav om kortmateriale mv. med angivelse af, hvilke områder, der vil kunne blive berørt af et større uheld.

6. Information til offentligheden

KL hilser bekendtgørelsens regler om øget åbenhed og adgang for offentligheden til informationer velkommen. **KL** fremhæver, at man anser det for væsentligt med åbenhed om risici og forholdsregler. **KBH** spørger, hvorfor det er politiet som informerer borgerne, når det er miljømyndigheden, som offentliggør oplysningerne.

Aalborg nævner, at den forlængede overgangsregel i § 32 medfører, at myndigheder først senere modtager de oplysninger, som de skal bruge til offentlig information.

Miljøstyrelsens kommentarer: Bekendtgørelsen fastholder den nuværende ordning, hvor politiet varetager visse informationsopgaver i forhold til offentligheden. Informationsopgaven har sammenhæng med de opgaver, som Politiet varetager i forbindelse med beredskabsplan. Samtidig har de centrale risikomyndigheder i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelsen fundet det mest naturligt og praktisk, at det er miljømyndigheden, der som koordinerende risikomyndighed offentliggør bilag 8 oplysningerne. Bestemmelsen i § 16, stk. 1, om at gøre disse oplysninger permanent tilgængelige på internettet er et stort skridt fremad for åbenheden på området. Det vigtigste er borgernes lette adgang til disse grundlæggende oplysninger om risikovirksomhederne. Ofte vil myndighederne anvende link til hinandens hjemmesider, ligesom tilfældet er i dag, f.eks. i forhold til mange eksterne beredskabsplaner. Miljøstyrelsen har efter høringen indsat en overgangsregel i § 36, således at myndighedernes pligter først indføres i takt med, at oplysningerne foreligger.

7. Dominoeffekt

DI støtter bestemmelsen i § 14, stk. 1, om, at myndighederne skal stille oplysninger til rådighed.

Assens Kommune nævner, at definitionen af nabovirksomhed ikke bør begrænses til kun at gælde for risikovirksomheder.

Aalborg foreslår, at virksomhederne i § 14 også bør forpligtes til at indhente information om mulige nærliggende aktiviteter mv., herunder ikke-risikovirksomheder. **COWI** nævner, at det kan tydeliggøres, at virksomheder kan få udleveret oplysninger. **NOVO** ønsker tilføjelse om sikring af forretningshemmeligheder.

Miljøstyrelsens kommentarer: Direktivets definition af nabovirksomheder omfatter kun risikovirksomheder. Efter høringen er bekendtgørelsen præciseret så betegnelsen for de omfattede risikovirksomheder, som før var "nabovirksomheder" nu er "naborisikovirksomheder". Bekendtgørelsen tilstræber både med hensyn til definitionen og pligterne efter § 14 at være så direktivnær, som det er muligt inden for rammerne af risikobekendtgørelsen. Der indføres således ikke yderligere pligter, end hvad som også følger af direktivet, men det bemærkes, at risikovirksomhederne - også efter direktivet - er forpligtet både i anmeldelsen og (som noget nyt) i sikkerhedsdokumentationen til at redegøre for forhold i de nærmeste omgivelser, der kan øge risici, herunder både andre risikovirksomheder og ikke-risikovirksomheder.

Det fremgår af § 14, at myndighederne stiller oplysninger om dominogrupper til rådighed for de risikovirksomheder, som er omfattet af bestemmelsen. Miljøstyrelsen påtænker at uddybe denne forpligtelse i vejledning. Efter høringen har Miljøstyrelsen tilføjet en bestemmelse om, at myndighederne handler inden for rammerne af offentlighedsloven, forvaltningsloven og lov om miljøoplysninger.

8. Tilsyn

KL hilser højere tilsynsfrekvens for kolonne 2-virksomheder velkommen. **KL** noterer sig, at Miljøstyrelsen efter bekendtgørelsens § 20 skal udarbejde en overordnet tilsynsplan for alle risikovirksomheder i Danmark og fremhæver, at der er gode kommunale erfaringer med at koordinere tilsyn med øvrige risikomyndigheder lokalt. Hvis ikke disse erfaringer inddrages, vil planen blive et uhensigtsmæssigt redskab. **KL** nævner, at kommunerne efter bekendtgørelsen er høringspart, men undrer sig over, at de ikke er nævnt som forhandlingspart i forbindelse med udarbejdelse, ligesom de øvrige myndigheder, nævnt i § 20.

Esbjerg fremhæver også de lokale erfaringer og finder det derfor uhensigtsmæssigt med overordnet styring af tilsyn i en tilsynsplan.

KBH finder det problematisk, at der ikke i bekendtgørelsen er krav om, at tilsyn skal gennemføres som fælles tilsyn for alle risikomyndigheder. **KBH** foreslår at dette krav indføres i bilag 9. **KBH** finder det ikke rimeligt, at miljømyndigheden efter § 16 skal offentliggøre oplysninger om de øvrige myndigheders separate tilsyn.

Aalborg ønsker, at tilsyn fortsat betegnes ”inspektion” eller risikotilsyn. Kommunen mener endvidere, at myndighedernes frist på 2 måneder til at meddele virksomhedens myndighedernes konklusioner efter tilsyn er for kort. **L&F** anfører, at de finder samme frist for lang, og at den bør nedsættes til højst en måned.

Miljøstyrelsens kommentarer: Bekendtgørelsen gennemfører direktivkrav om en overordnet tilsynsplan på lokalt, regionalt eller på nationalt plan, herunder hvad planen skal adressere. I Danmark vil det efter myndighedernes opfattelse alene give mening at udforme planen på nationalt niveau på grund af de relativt få risikovirksomheder. Indholdet er efter direktivet overordnet og generelt, og det er stadig på lokalt niveau med tilsynsprogrammerne for de enkelte virksomheder, at der planlægges detaljeret. Desuden indeholder planen nogle nyttige fortegnelser over risikovirksomheder, bl.a. de som har fælles udfordringer med hensyn til domino eller eksterne forhold, hvilket kan lette den gensidige læring virksomhederne imellem. Kommunernes erfaringer er yderst værdifulde, og planen vil ikke blive udarbejdet uden inddragelse af dem. Og det vil heller ikke ske blot ved en efterfølgende høring. De fire sektormyndigheder er nævnt som Miljøstyrelsens forhandlingspart, fordi det er myndigheder, som hver på deres område har det overordnede ressortansvar på tilsynsområdet.

Der er heller ikke i den nuværende bekendtgørelse et direkte krav om, at tilsyn skal gennemføres som fælles tilsyn. Det er nu præciseret i bekendtgørelsen, at miljømyndigheden, som koordinerende risikomyndighed, skal koordinere risikomyndighedernes arbejde med et systematisk tilsynsprogram for hver enkelt virksomhed. Der er ikke tilstræbt en forandring i forhold til den gældende praksis med fælles tilsyn. Særligt er der naturligvis ikke noget til hinder for at tilrettelægge tilsynsbesøgene som fælles besøg, og spørgsmål om dette vil også kunne adresseres i tilsynsplanen og i vejledning.

Med hensyn til at offentliggøre oplysninger om de øvrige myndigheders separate tilsyn er det Miljøstyrelsens opfattelse, at tilsynsbesøgene fortsat vil være fælles. Det er fortsat i bekendtgørelsen miljømyndigheden, som er den koordinerende risikomyndighed, så det forekommer naturligt, at

myndigheden også i begrænset omfang vil kunne varetage denne type af opgaver som led i koordineringen.

Benævnelsen "tilsyn" er den almindelige form i bekendtgørelser. Der ikke noget til hinder for i den daglige administration eller i kommunikation med virksomheder at benytte benævnelsen "risikotilsyn".

Det er nyt, at der i direktivet og bekendtgørelsen indføres en svarfrist for myndighederne. Den kan højst være fire måneder efter direktivet. Ud fra en samlet betragtning har de centrale risikomyndigheder vurderet, at fristen på 2 måneder er mest passende også set i lyset af, at der f.eks. i bilag 9, del 2, er krav om et fornyet tilsyn inden for 6 måneder, hvis der er konstateret væsentlige mangler.

9. Overgangsregler

L&F bemærker, at det er byrdefuldt for eksisterende virksomheder, at de allerede per 1. juni 2016 skal ajourføre dele af deres risikodokumentation til de nye krav, som følger af Seveso III. **L&F** foreslår, at de ajourføringer, som ikke direkte følger af krav i direktivet udskydes til det tidspunkt, hvor virksomhederne alligevel vil skulle ajourføre efter de gældende kadencer.

Aalborg nævner, at overgangsperioden for ajourføring indtil 2016 er kort og foreslår at lade ajourføringen følge de kadencer, som eksisterende virksomheder allerede er underlagt.

Esbjerg finder overgangsbestemmelser upræcise og er usikker på om kolonne 2 virksomheder skal supplere deres allerede indsendte sikkerhedsdokumentation med ikke teknisk resume per juni 2016.

COWI ønsker tydeliggørelse af krav til virksomheder, som fremsender efter bekendtgørelsens ikrafttrædelse.

Miljøstyrelsens kommentarer: Bekendtgørelsen skulle oprindeligt være trådt i kraft den 1. juni 2015, som var Seveso III-direktivets gennemførelsesfrist. Efter høringen blev bekendtgørelsen imidlertid forsinket på grund af udskrivelsen af valg til Folketinget i maj 2015 og visse ressortomlægninger mellem ministerier af betydning for bekendtgørelsen. Siden blev bekendtgørelsen udsat på grund af politiske overvejelser.

Forsinkelsen af bekendtgørelsen har fortrinsvist fået betydning for overgangsbestemmelserne, som er ændret betydeligt i forhold til høringsudkastet. Bekendtgørelsen træder nu i kraft den 1. maj 2016. Den sene ikrafttrædelse gør det ikke muligt at gennemføre direktivets tidlige frister fuldstændigt i bekendtgørelsen, da det ikke ville give virksomhederne tilstrækkelig tid efter bekendtgørelsens offentliggørelse til at indrette sig efter de nye krav.

Den centrale frist er fristen for eksisterende virksomheders ekstraordinære ajourføring af sikkerhedsdokumentationen, som i høringsudkastet og i direktivet er den 1. juni 2016. Den er nu sat til den 1. november 2016. Det er længere tid men til gengæld kortere frist efter bekendtgørelsens udstedelse.

De andre frister, der er rykket i forhold til høringsudkastet, vedrører som udgangspunkt meget få virksomheder i Danmark.

De nye overgangsbestemmelser er generelt mere udførlige og søger at afspejle en balance mellem virksomhedernes behov og kravet om at opfylde forpligtelserne efter direktivet.

Kommentarer til høringssvarene:

De særlige danske krav til sikkerhedsdokumentation for kolonne 2-virksomheder blev i sin tid indført på anbefaling fra Seest-udvalget, jf. ovenfor. Det har været nødvendigt, som nævnt ovenfor, at udskyde ekstraordinære ajourføring for eksisterende risikovirksomheder, der fortsætter under de nye regler uden kolonneskift til den 1. november 2016. Det gælder også sikkerhedsdokumentet for kolonne 2 virksomheder.

MST vurderer, at den ajourføring, som er nødvendig per 1. november 2016, for størstedelens vedkommende vedrører nogle oplysninger, som virksomhederne alligevel vil skulle forholde sig til, f.eks. virksomhedens status i forhold til CLP. Der er i øvrigt ikke krav om fornyet gennemgang og indsendelse af hele dokumentationen, men alene om ajourføring af det, der mangler i de allerede indsendte oplysninger for, at de opfylder de nye krav i bekendtgørelsen. Denne ekstraordinære ajourføring erstatter således heller ikke den regelmæssige ajourføring, som eksisterende virksomheder i forvejen er underlagt.

Efter høringen har Miljøstyrelsen præciseret bekendtgørelsens overgangsregler på disse punkter. Det gælder også med hensyn til verserende sager, hvor det nu fremgår, at sådanne kan afgøres på grundlag af de oplysninger, som virksomhederne skulle sende ind efter de hidtil gældende regler, indtil oplysningerne skal ajourføres.

10. Økonomi

En del af høringssvarene berører forventede økonomiske og administrative byrder som følge af bekendtgørelsen. **KL** bemærker øget ressourceforbrug i kommunerne i forbindelse med øget krav til offentlighed og tilsyn på kolonne 2-virksomheder. **Aalborg** nævner, at bidrag til tilsynsplan medfører ressourcetræk på kommuner. Desuden fremhæver **L&F** og **BRYG**, at særligt de danske særregler er byrdefulde for virksomhederne, jf. ovenfor.

Miljøstyrelsens kommentarer: Tilsynsplanen udarbejdes af Miljøstyrelsen som en overordnet plan for tilrettelæggelsen af risikotilsyn. Kommunerne bidrager med nogle relativt grundlæggende oplysninger, som de ajourfører, når det er relevant. Miljøstyrelsen vurderer derfor, at de økonomiske byrder i kommunerne bliver begrænsede.

Som følge af den nye bekendtgørelse skal dele af de eksisterende virksomheders sikkerhedsdokumentation ekstraordinært ajourføres inden november 2016. Det gælder først og fremmest i forhold til at overgå til CLP-klassificering, og at enkelte punkter i sikkerhedsdokumentationen skal beskrives mere detaljeret. Dertil kommer nye krav om, at miljømyndigheden skal offentliggøre visse oplysninger digitalt. Det drejer sig om grundlæggende oplysninger om virksomheden, tilsyn og oplysninger til offentligheden og om, hvordan de skal forholde sig ved uheld. Miljøstyrelsen vurderer, at kommunernes sagsbehandling i forbindelse med disse elementer i 2016 vil være begrænsede.

Som nye opgaver af mere tilbagevendende karakter kan nævnes, at den almindelige tilsynsfrekvens sættes op til hvert 3. år for kolonne 2 virksomheder, mod en 4-årig frekvens i den gældende bekendtgørelse. Risikomyndighederne kan dog på grundlag af en systematisk vurdering af risikoen for større uheld ligesom i dag fastlægge et længere interval som passende. Tilpasningen til CLP medfører, at der for visse eksisterende risikovirksomheder fremover desuden skal foretages tilsyn efter beredskabslovgivningen.

Miljøstyrelsen vurderer, at de samlede varige omkostninger for kommunerne af nye kommunale opgaver som følge af bekendtgørelsen efter 2016 bliver begrænsede. Der forhandles i øjeblikket med KL om det endelige beløb.

Byrderne for erhvervslivet som følge af nye krav i bekendtgørelsen vurderes også at være begrænsede. Det er ikke forventningen, at der kommer forskydninger i hvilke og hvor mange virksomheder, der er omfattet og heller ikke i fordelingen mellem kolonne 2 og 3-virksomheder.